

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
Филолошки факултет

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ
О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА НА КОНКУРС ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ
НАСТАВНИКА И САРАДНИКА ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ

I ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:

Одлука Сената Универзитета у Бањој Луци о расписивању конкурса број: 01/04-3.2815/24, од 26. 12. 2024. године

Датум и мјесто објављивања конкурса:

Конкурс је објављен 22. 1. 2025. године у дневним новинама „Глас Српске“ и на интернет страници Универзитета у Бањој Луци (<https://www.unibl.org/sr/vesti/2025/01/konkurs-za-izbor-nastavnika-i-saradnika-na-univerzitetu-u-banjjoj-luci>)

Назив факултета:

Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци

Ужа научна област:

Српска књижевност и култура с компаратистиком и теоријом књижевности

Академско звање у које се кандидат бира:

Доцент

Број кандидата који се бирају

1 (један)

Број пријављених кандидата

1 (један)

САСТАВ КОМИСИЈЕ			
1	Др Славица Васиљевић Илић	Српска књижевност и култура с компаратистиком и теоријом књижевности	
	редовни професор	књижевности	
	Име и презиме	Звање	Ужа научна област
	Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет	ПРЕДСЈЕДНИК	
	Установа у којој је запослен(а)	Функција у комисији	
2	Др Јеленка Пандуревић	Српска књижевност и култура с компаратистиком и теоријом књижевности	
	редовни професор	књижевности	
	Име и презиме	Звање	Ужа научна област
	Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет	ЧЛАН	
	Установа у којој је запослен(а)	Функција у комисији	

3	Др Зорица Витић	редовни професор	Српска књижевност
	Име и презиме	Звање	Ужа научна област
	Универзитет у Београду, Филолошки факултет		ЧЛАН
	Установа у којој је запослен(а)		Функција у комисији

	Пријављени кандидати
1	Др Данијел Дојчиновић

II БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА

Први кандидат	
а) Основни биографски подаци:	
Данијел (Милорад и Смиља) Дојчиновић	26. 8. 1986, Бања Лука
Име (име оба родитеља) и презиме	Датум и мјесто рођења
Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет (2012–)	
Установе у којима је био запослен	
1. Асистент (2012–2015) 2. Виши асистент (2015–)	
Радна мјеста	
1. Члан Матице српске – Друштва чланова Матице српске у Републици Српској (Бања Лука) 2. Члан Међународног центра за православне студије (Ниш) 3. Члан Удружења књижевника Републике Српске (Бања Лука) 4. Члан Српског просвјетног и културног друштва „Просвјета“ (Бања Лука)	
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима	
б) Дипломе и звања:	
Основне студије / студије I циклуса:	
Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет	Професор српског језика и књижевности – 240 ECTS
Назив институције	Звање
Бања Лука, 2011. године	9,98
Мјесто и година завршетка	Просјечна оцјена из цијелог студија
Постдипломске студије / студије II циклуса:	
Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет	Магистар српског језика и књижевности – 60 ECTS
Назив институције	Звање
Бања Лука, 2014. године	„Хеленско епидеиктичко говорништво у историјској поетици житија“
Мјесто и година завршетка	Наслов завршног рада
Српски језик и књижевност	10,00
Научна област/умјетничка област	Просјечна оцјена
Докторат / студије III циклуса	
Универзитет у Београду, Филолошки факултет	Београд, 2024. године
Назив институције	Мјесто и година одбране докторске дисертације

„Надгробно слово Василију Великом Григорија Назијанског (Богослова): нови превод према најстаријим српским преписима“
Назив докторске дисертације
Српска књижевност
Научна област/умјетничка област
1. Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет; асистент, ужа научна област Специфичне књижевности – српска књижевност (одлука број: 02/04-3.54-58/12, од 25. 1. 2012. године) 2. Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет; виши асистент, ужа научна област Специфичне књижевности – српска књижевност (одлука број: 02/04-3.2036-119/15, од 6. 7. 2015. године) 3. Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет; виши асистент, ужа научна област Специфичне књижевности – српска књижевност (реизбор) (одлука број: 02/04-3.909-28/20, од 30. 4. 2020. године)
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звања, година избора)

III ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ

а) Наставни рад и доказане наставничке способности

Квалитет педагошког рада Навести податке о одржаном приступном предавању (датум и мјесто одржавања, као и податак да ли је кандидат успјешно одржао приступно предавање) - само у случају уколико кандидат није раније изводио наставу на високошколским установама.

Вредновање наставничких способности (Навести податке о спроведеном анкетирању студената, током cjелокупног претходног изборног периода уколико је исто спроведено или позитивну оцјену од стране високошколске установе)

Академска година	Назив предмета	Оцјена
2020/2021	Српска средњовјековна књижевност 2 (12СССК2)	4.2
2021/2022	Историја српске културе (12СИСК)	4.05
	Српска средњовјековна књижевност (12РССКЊ)	4.65
	Књижевност за дјецу (КД123)	4.42
	Српска књижевност барока (12СКБС)	4.06
	Српска књижевност ренесансе (12ССКРЕН)	3.91
2022/2023	Српска књижевност ренесансе (12ССКРЕН)	4.68
	Српска средњовјековна књижевност 1 (12СССК1)	4.73
	Књижевност за дјецу (КД123)	4.39
	Књижевност за предшколску дјецу (ПВКЗПД124)	4.43
Укупна просјечна оцјена:		4.35
Број бодова:		8.7

б) Научноистраживачки рад

Научноистраживачки рад		
научни рад објављен у истакнутом научном часопису међународног значаја (10 бодова)		
	Публикација	бод
1	<p>З. Витић, Д. Дојчиновић, Две српскословенске скраћене верзије Житија Светог Саве Кирила Скитопољског, <i>Црквене студије / Church Studies</i>, 17 (2020), 295–305.</p> <p>Стари словенски превод Житија Светог Саве Освећеног Кирила Скитопољског, настао веома рано у Бугарској (IX–X вијек, или 1018/19–1037), своје постојање и утицај кроз вијекове дугује руским књижевним посленицима, а за његову поновну појаву на словенском југу крајем XVI и почетком XVII вијека, иако у скраћеном облику, махом су заслужни преписивачи скрипторија манастира Свете Тројице код Пљеваља. Захваљујући тадашњим везама са Русијом, они су били у прилици да према рускословенским преписима у своје панагирике уврсте једну механички скраћену варијанту Савиног житија, а чувени преписивач Гаврило Тројичанин творац је занимљиве прераде, настале такође на основу старог превода, у којој су, вјештим одабиром епизода, наглашене најупечатљивије чудотворне моћи Светог Саве Освећеног.</p>	10
2	<p>Д. Дојчиновић, Српскословенска Књига о Рути: однос према грчком тексту, <i>Богословље</i>, 78/2 (2020), 36–52.</p> <p>Превођење Књиге о Рути на језик Словена веже се за најстарији период њихове писмености. У српскословенској традицији сачувана су четири преписа из познијег периода: Севастјановљев рукопис (1431. година, до Рут 4, 7), Павловски рукопис (16. вијек), Лесновски рукопис (XVI вијек) и Пчињски рукопис (XVI вијек). Они су науци познати. Овај рад надовезује се на досадашња истраживања српскословенског текста Књиге о Рути тако што га пореди са текстом Септуагинте, која је Солунској браћи и њиховим настављачима била узор при превођењу. Указује се на карактеристична преводилачка рјешења, као и на одступања у односу на грчки текст.</p>	10
3	<p>З. Витић, Д. Дојчиновић, Слово о Макавејима Григорија Богослова у преради Гаврила Тројичанина, <i>Зборник Матице српске за књижевност и језик</i>, 67/1 (2019), 107–122.</p> <p>У раду се говори о варијанти Слова о Макавејима Григорија Богослова која се налази у панагирику манастира Ораховице (Музеј СПЦ, Збирка Радослава Грујића, 3 I 59). Преписивач је Гаврило Тројичанин. Поређење са старијим српскословенским преводом и грчким изворником указује на преписивачев врло слободан однос према тексту Григорија Богослова. Иако то нигдје не наглашава, Гаврило Тројичанин прерађује изворни текст тако што га скраћује и преузима само неке његове елементе, комбинујући их по сопственом осјећању. У текст уноси и детаље непознате оригиналној бесједи.</p>	10
4	<p>Д. Дојчиновић, Слово о Макавејима Григорија Назијанског према препису монаха Јефрема из 1351. године, <i>Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор</i>, LXXXIII (2017), 143–156.</p> <p>Бесједи Григорија Назијанског у преводу на словенски језик јављају се у неједнаким изборима. Једна група прати византијску традицију, док су најстарији избори особени и карактеристика су словенског писаног наслеђа. У раду се говори о зборнику бесједа Григорија Богослова из библиотеке манастира Дечани (сигнатура 92). Датиран је у 1351. годину. Укратко се излаже његов састав, те се указује на грчку рукописну традицију којој припада. Затим се издваја Слово о Макавејима (бесједа број 5). Поређењем са изворником, указано је на одступање између превода и оригинала. Такође је указано и на неке од методолошких особености поступка превођења. На крају се даје издање слова према поменутом препису.</p>	10

5	<p>Д. Дојчиновић, Књижевноисторијски контекст старе српске писмености у Босни и Херцеговини, <i>Књижевна историја</i>, 161 (2017), 9–29.</p> <p>Под старом српском писменошћу у Босни и Херцеговини у овом раду аутор подразумијева текстове на српском књижевном и народном језику – од најранијих споменика до оних из 19. вијека, када се међу Србима у овим крајевима јавља нов књижевни ток, назначен дјелатношћу Гавра Вучковића, Богољуба Петрановића, Васе Пелагића и другихим савременика. Потоњи корпус, који концепцијом одговара новијем схватању књижевности, не улази у област интересовања ове студије. У раду се најприје говори о досадашњим ставовима књижевне историографије према тековинама старе српске писмености у Босни и Херцеговини – од Павла Јозефа Шафарика до Јована Деретића. Посебно се разматрају различите идеолошке позиције са којих су се оцјењивали и квалификовали споменици старе писмености, са нарочитим освртом на утицај аустроугарске политике на развој новог, богумилског концепта средњовјековне писмености у Босни и Хуму. С тим у вези, образложена је природа интеракције идеолошких ставова и књижевне историографије. Дају се приједлози за рјешавање појединих књижевноисторијских проблема, попут статуса старе ћириличне фрањевачке и алхамијато писмености у Босни и Херцеговини.</p>	10
6	<p>Д. Дојчиновић, Епидеиктичко бесједништво и структура житија, <i>Црквене студије / Church Studies</i>, 12 (2015), 43–65.</p> <p>У раду се указује на основне елементе утицаја хеленског епидеиктичког говорништва на поетику житија, са нарочитим освртом на Атанасијево Житије Светог Антонија и Теодосијево Житије Светог Петра Коришког. Посебна пажња обраћа се на период установљења жанра, када је веза са античком традицијом била најјача. Каснији хагиографи пишу по угледу на пертоходнике који су стварали под директним утицајем класичног грчког образовања. Нагласак се ставља на припремне вјежбе за говорнике (прогимназмата) које су циркулисале у реторским школама. Будући да су зачетници жанра житија и сами били полазници таквих школа или су бар били упознати са оним што се тамо предавало, показује се колико житије дугује реторском образовању његових најстаријих писаца.</p>	10
Укупно:		60
рад/публикација није из уже научне области за коју је расписан Конкурс (0 бодова)		
Публикација		бод
1	Д. Дојчиновић, Примјери развоја алонима у српском језику (прилог српској ономастици), <i>Филолог</i> , 5 (2012), 210–216.	0
Укупно:		0
научни рад националног значаја објављен у републичком научном часопису прве категорије (5 бодова)		
Публикација		бод
1	<p>D. Dojčinović, P. Dragutinović, The Serbian Slavonic Tradition of the Biblical Apocrypha: An Overview Regarding their Status, <i>ANNALI di storia dell'esegesi</i>, 2/38 (2021), 369–386.</p> <p>Овај чланак бави се широким спектром тема везаних за српске словенске апокрифне списе, скрећући посебну пажњу на њихов статус у српској средњовековној књижевности. Прво слиједи општи увод, затим два одјелка посвећена кодексима и друштвеном контексту српскословенских апокрифа. Чланак се завршава са неколико херменеутичких запажања. Српскословенски апокрифи тек треба да буду детаљно истражени. Једно уобичајено погрешно схватање јесте да су апокрифи сматрани забрањеном или чак јеретичком литературом. Међутим, српскословенски рукописи откривају да су апокрифи пренешени заједно са другим црквеним текстовима који се користе за богослужења. Нису се сматрали неканонским или опасним, већ литературом „изван канона“, која је била и корисна за вјернике.</p>	5

2	<p>Д. Дојчиновић, Филоксенија у српској средњовјековној хагиографији и њени извори, <i>Годишњак катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима за школску 2016/2017. годину</i>, (2017), 191–202.</p> <p>У старим српским житијима међу особинама светитеља помиње се филоксенија. Дјела милосрђа према странцима јасно се одвајају од милосрђа према другим потребитима (сиромашнима, болеснима итд.). Бригу о странцима помињу још Савини манастирски типичи. Приближавање и сливање двају образаца филоксеније – грчког (паганског) и библијског – извршено је у византијској књижевности, чијим су се текстовима надахњивали српски хагиографи. Настављајући ову традицију, и српски светитељ постаје <i>ξενοδόχος</i>, странопримац, онај који угошћава странце. У раду се даје нацрт путање овог хагиографског топоса.</p>	5
3	<p>Д. Дојчиновић, Средњовјековни кодекс и његов живот према старим српским записима, <i>Октоих</i>, VII/8 (2017), 61–71.</p> <p>Због високе цијене израде, честе недоступности квалитетних писара, а посебно због духовне улоге коју су имали, кодекси су у средњем вијеку представљали изузетну вриједност. С њима се поступало пажљиво и о њима се водила нарочита брига од момента наручивања, избора писара, припреме материјала, самог исписивања, затим украшавања, коричења, питања власништва итд. Подаци о животним фазама средњовјековних кодекса чувају се и у записима. Предмет овог рада јесу они записи помоћу којих је могуће направити директан увид у културолошки контекст унутар којег су функционисали стари српски кодекси.</p>	5
Укупно:		15

научни рад објављен у тематском зборнику (3 бода)		
Публикација		бод
1	<p>Д. Дојчиновић, Слово о Кипријану (Or. XXIV) Григорија Богослова према препису монаха Јефрема из 1351. године, <i>Многолетна писања сабрамо у једно – тематски зборник посвећен професору Драгиши Бојовићу</i>, Центар за црквене студије, Ниш, 2024, 221–243.</p> <p>Рукопис 16 слова Григорија Богослова из ризнице Манастира Високи Дечани (бр. 92) преписао је 1351. године монах Јефрем. Не садржи тумачења. На л. 33а–39а налази се Слово о Кипријану, коју је Григорије Богослов изговорио 379. године. Након уводних напомене које се тичу околности натанка бесједе, те њеног садржаја (нарочито мијешања личности Кипријана Картагинског и Кипријана Антиохијског) и појединих особености превода, даје се издање српскословенског текста.</p>	3
2	<p>Д. Дојчиновић, Српски пословно-правни документи у старој серији Гласника Земаљског музеја (1889–1943), <i>Српске повеље средњовјековне Босне и Хума (историјски, теолошки, књижевни и језички аспекти)</i>, Филолошки факултет, Бања Лука, 2022, 201–218.</p> <p>Са успостављањем аустроугарске власти у Босни и Херцеговини у Сарајеву је 1888. године отворен Земаљски музеј, који је у склопу својих дјелатности од 1889. године имао и издавање специјализованог часописа под називом Гласник Земаљског музеја. Бројеви до 1943. године представљају Стару серију, након чега је услједила пауза у излажењу условљена Другим свјетским ратом. Као сарадници и уредници Гласника јављају се познати истраживачи српских и јужнословенских старина (Коста Херман, Ћиро Трухелка, Владислав Скарић итд.). Међу веома разноликим темама, које су се кретале од ботанике и зоологије, преко археологије, историје и етнологије до публиковања разноврсне научне грађе, своје мјесто нашли су и текстови српске пословно-правне писмености. Они нису бројни, иако би се могло очекивати супротно. Чак је веома мало оних који се по први пут публикују и износе пред научну јавност. Од таквих је најзначајније издање тестаментa госта Радина, које је приредио Ћиро Трухелка. И у графичком погледу подржавала се идеја о „босанцици“ као засебном писму, тако што су стари текстови најчешће штампани за Гласник карактеристичним обликом старе ћирилице, а не црквеном ћирилицом какав је био оновремени обичај. Појављивање старих српских пословно-правних докумената на страницама Гласника Земаљског музеја најчешће има илустративну функцију, тј. у служби је аргументовања шире теме из политичке или културне историје.</p>	3

3	<p>Д. Дојчиновић, Гатарске врсте громовник и коледар у препису манастира Гомионице, <i>Насљеђе и идентитет(и)</i>, Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет, Бања Лука, 2022, 281–305.</p> <p>Рукописна збирка манастира Гомионице садржи девет књига. Исписане су у распону од краја 14. до 18. вијека. Међу њима је рукописни Псалтир са посљедовањем, датиран у 17. вијек. Поред библијских и богослужбених текстова, те познатих молитава, у састав овог зборника ушли су громовник и коледар, гатарске врсте које су из антике доспјеле до средњовјековних словенских рукописа. Гомионички преписи до сада нису били доступни широј научној јавности. У раду се, након уводног дијела о манастирској библиотеци и самом рукопису, доноси њихово издање.</p>	3
4	<p>Д. Дојчиновић, Небиблијски текстови Хваловог зборника, <i>Српско писано насљеђе и историја средњовјековне Босне, Хума и Травуније</i>, Универзитет у Бањој Луци – Филолошки факултет, Филозофски факултет, Универзитет у Источном Сарајеву – Филозофски факултет, Бања Лука – Источно Сарајево, 2021, 439–459.</p> <p>Хвалов зборник спада међу најзначајније споменике писмености средњовјековне Босне. Сачувани колофон свједочи да га је 1404. године исписао „крстјанин Хвал“ за Хрвоја Вукчића Хрватинића. У литератури је учестало представљан као богумилски / патаренски рукопис. Садржај се у потпуности томе противи. С једне стране стоје канонски библијски текстови, чија се правовјерност не доводи у питање. С друге стране јесу бројни небиблијски текстови, чија је функција да појасне и олакшају коришћење библијских одјељака. Овај рад бави се управо тим сегментима Хваловог зборника. Пописани су небиблијски текстови, препознати и прокоментарисани. Указано је на њихову неодвојивост од православне грчке рукописне традиције.</p>	3
5	<p>Д. Дојчиновић, Сава као наставник: ареопагитско читање Доментијана (I), <i>Средњи век у српској науци, историји, књижевности и уметности IX</i>, Народна библиотека „Ресавска школа“ – Институт за српски језик САНУ, Деспотовац – Београд, 2018, 87–92.</p> <p>У наслову свога дјела Доментијан Светога Саву назива „богоносним наставником све српске земље и поморске“. У раду се указује на прецизну богословску позадину употребе овог именовања. Савино „наставниковање“ објашњава се у вези са учењем о богопознању и јерархији израженим у списима приписаним Дионисију Ареопагиту (Corpus Areopagiticum). Тиме се Савино наставничко послање доводи у везу са фреквентном употребом „свјетлостне симболике“, што је такође посљедица размишљања у категоријама прецизираним Ареопагитским корпусом.</p>	3
6	<p>Д. Дојчиновић, Жанр житија: проблем именовања и односа према биографији, <i>Средњи век у српској науци, историји, књижевности и уметности VII</i>, Народна библиотека „Ресавска школа“ – Институт за српски језик САНУ, Деспотовац – Београд, 2016, 209–219.</p> <p>Житије је најкарактеристичнији жанр старе српске књижевности. Поетички се надовезује на традицију византијске хагиографије, унутар које се о њему мора расправљати. Старословенско „житије“ еволуирало је у модерни термин употребљаван у науци, али је самим тим дошло и до неподударња са оним што је некада означавао. Један од најкрупнијих теоријских проблема јесте поистовјећивање житија са биографијом. У раду се разматрају ова два проблема.</p>	3
7	<p>Д. Дојчиновић, Хагиографичност Житија краљице Јелене, <i>Јелена: краљица, монахиња, светитељка</i>, Манастир Градац, Брвеник, 2015, 151–166.</p> <p>У раду се образлажу типично хагиографски поступци архиепископа Данила II којима се користио при састављању Житија краљице Јелене. Указује се на реторски извор основних поступака, који се даље смјештају у историјски и духовни контекст у којем је дјело настало.</p>	3
8	<p>Д. Дојчиновић, Илустрације шака у Детлачком евхологиону, <i>Културно-историјски комплекс Детлак</i>, Академија наука и умјетности Републике Српске – Републички завод за заштиту културно-историјског и природног наслеђа, Бања Лука, 2015, 307–323.</p> <p>У раду се даје кратак осврт на илустрације шака у Евхологиону из Доњег Детлака. Пошло се од претпоставке да имају упућивачку функцију (типа nota bene). Међутим, то није случај, јер су им функције разнородне.</p>	3

9	<p>Д. Дојчиновић, У ишчекивању свршетка времена: есхатолошки поглед на свијет у старој српској књижевности, <i>Свет у књижевности – књижевност у свету. Наука и савремени универзитет 3</i>, Универзитет у Нишу – Филозофски факултет, Ниш, 2014, 87–99.</p> <p>Средњовјековни поглед на свијет није у свему јединствен. Може се говорити о доминантним елементима који су заједнички различитим скупинама људи. Ту свакако спада есхатолошко виђење усмјерења свјетске историје које подразумијева кретање времена ка свом окончању у парусији, те успостављању поновне, вјечне заједнице са Богом, од које су људи отпали вољом прародитеља Адама и Еве. Овај концепт имао је снажног одјека у поетици средњовјековне књижевности.</p>	3
10	<p>Д. Дојчиновић, Зашто је Стефан Немања морао прогнати јеретике?, <i>Српска теологија данас 6</i>, Православни богословски факултет, Београд, 2014, 350–356.</p> <p>У раду се проблематизује извјештај краља и хагиографа Стефана Првовенчаног о прогону јеретика из државе оца му Стефана Немање. Тексту се приступа са два аспекта. Први аспект је идеолошка заснованост у контексту средњовјековне теорије о владарима. Други аспект је жанровска условљеност описа, будући да се налази у хагиографском спису.</p>	3
11	<p>Д. Дојчиновић, Породични односи у српској књижевности немањићког доба, <i>Од науке до наставе. Наука и савремени универзитет 2</i>, Универзитет у Нишу – Филозофски факултет, Ниш, 2013, 436–447.</p> <p>Српска средњовјековна књижевност немањићког периода означена је жанром житија. Будући да она представљају својеврсни циклус о једној породици, о кући Немањића, а са свим особеностима које изискују жанр, оновремена схватања и историјске околности, неопходно је обратити пажњу на различите елементе који утичу на уобличавање описа породичних односа, као и на њихову функцију у дјелима, што и јесте предмет овог рада.</p>	3
12	<p>Д. Дојчиновић, Лиризам у Ћопићевој ратној поезији, <i>Lyrische Welterfahrung in den Werken von Branko Ćopić / Лирски доживљај свијета у дјелима Бранка Ћопића</i>, Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität - Народна и универзитетска библиотека Републике Српске, Graz – Бања Лука, 2013, 163–170.</p> <p>Вријеме у којем је Ћопић стварао захтијевало је специфичан однос аутора према дјелу. Други свјетски рат, као и постратни период, често је пјесничку слободу подређивао прокламовању комунистичких идеја. Тако је лирски доживљај неријетко потискиван у други план, јер је олако могао постати предметом цензуре. Сходно томе, ангажована поезија битан је дио и Ћопићевог стваралаштва. Међутим, његов лиризам тријумфује у поезији у којој се одмиче од ангажованости - у „преживљеним“ пјесмама са мотивима дјетињства, одрастања, борбе итд.</p>	3
13	<p>Д. Дојчиновић, Религиозно у роману На Дрини ћуприја, <i>Andrićeva Ćuprija. Andrićs Brücke</i>, Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität – Народна и универзитетска библиотека Републике Српске, Graz – Бања Лука, 2013, 225–240.</p> <p>Рад се бави феноменом религиозног у роману На Дрини Ћуприја Иве Андрића. Али не у теоријском смислу, са становишта философије, теологије, психологије или сличних дисциплина, него у смислу присуства овог слоја у грађењу приче о ћуприји: како се елементи из сфере религијског уклапају у причу, те која им је функција. Пажња је посвећена елементима који без конотативног слоја са којим се рачуна губе много од своје семантике у контексту романескне приче.</p>	3
14	<p>Д. Дојчиновић, Мисао о свјетлости од Светог писма до Доментијана, <i>Наука и традиција (филолошке науке)</i>, Универзитет у Источном Сарајеву – Филозофски факултет, Пале, 2013, 591–600.</p> <p>Рад је посвећен мотиву свјетлости, веома заступљеном у српској књижевности средњег вијека. Прати се његова генеза и утврђује богословска позадина која му је у сржи. Настоји се показати да је мотив свјетлости тек секундарно естетски елемент, а да у списима српских средњовјековних писаца, нарочито Доментијана, има веома јасну конотацију богословске природе.</p>	3
15	<p>Д. Дојчиновић, Схватање о језику у старим српским списима, <i>Српска теологија данас 4</i>, Православни богословски факултет, Београд, 2013, 609–616.</p> <p>Православни поглед на свијет, који поред византијског утицаја и српскословенског језика чини срж старе српске књижевности, условио је и разумијевање језика као оруђа прослављања и познања Бога. Средњовјековни писци, нарочито преводиоци, оставили су трагове о својим промишљањима о језику, која су у потпуности сагласна са вјером коју исповиједају. Над језиком, текстом и о тексту се размишља, али не са становишта науке о језику него из перспективе есхатона. У раду се оцртава начин на који се доживљавао језик у српској култури средњег вијека.</p>	3

16	Д. Дојчиновић, Национални идентитет у старој српској црквеној поезији, <i>Филологија и универзитет. Наука и савремени универзитет</i> , Универзитет у Нишу – Филозофски факултет, Ниш, 2012, 879–894.	3
17	Д. Дојчиновић, Неколико аспеката Ћопићеве поезије за дјецу: наративност, комичност, ритмичност, ономастички слој, <i>Поетика, стилистика и лингвистика Ћопићевог приповиједања / Poetik, Stilistik und Linguistik des Erzählens von Branko Ćopić</i> , Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität – Народна и универзитетска библиотека Републике Српске, Graz – Бања Лука, 2012, 43–51.	3
Укупно:		51

активно учешће на научном скупу са међународним учешћем (3 бода)		
Публикација		бод
1	Д. Дојчиновић, реферат: <i>Библијски рукописи са подручја средњовјековне Босне: историја питања идентитетске конверзије</i> . Трећи научни скуп са међународним учешћем „Српски средњовјековни споменици из Босне и Хума. Проучавање Чајничког јеванђеља“, Источно Сарајево, 6–8. октобар 2023. Организатори: Српска православна црква, Митрополија дабробосанска и Академија наука и умјетности Републике Српске.	3
2	Д. Дојчиновић, реферат: <i>Козма Индикоплов: особени византијски писац у старој српској библиотеци</i> . Научни скуп са међународним учешћем Византијско-словенска читенија II, Ниш, 24. новембар 2018. године. Организатори: Центар за црквене студије, Центар за византијско-словенске студије Универзитета у Нишу, Међународни центар за православне студије.	3
Укупно:		6

активно учешће на научном скупу републичког значаја (1 бод)		
Публикација		бод
1	Д. Дојчиновић, реферат: <i>Мали зборник молитви. Гомионички рукопис из 17. вијека</i> . Научни скуп „Насљеђе и идентитет(и)“, Бања Лука, 3–5. децембар 2021. године. Организатор: Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет.	1
2	Д. Дојчиновић, реферат: <i>Грчки језик и средњовјековна српска култура</i> . Конференција „100 година грчког језика и културе у Бањој Луци“, Бања Лука, 23–24. јун 2021. године. Организатори: Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет и Амбасада Републике Грчке у Босни и Херцеговини.	1
3	Д. Дојчиновић, реферат: <i>Сава као наставник и учитељ: семантички оквир према Доментијановом и Теодосијевом житију</i> . Научни скуп „Средњи век у српској науци, историјим књижевности и уметности IX“, Деспотовац, 20–21. август 2017. године. Организатори: Народна библиотека „Ресавска школа“ (Деспотовац) и Институт за српски језик САНУ (Београд)	1
4	Д. Дојчиновић, реферат: <i>Жанр житија: проблеми именовања и однос према биографији</i> . Научни скуп „Средњи век у српској науци, историјим књижевности и уметности VII“, Деспотовац, 23–24. август 2015. године. Организатори: Народна библиотека „Ресавска школа“ (Деспотовац) и Институт за српски језик САНУ (Београд).	1
5	Д. Дојчиновић, реферат: <i>Метафорика рата у хагиографској књижевности</i> . Научни скуп „Први свјетски рат: одраз у књижевности, језику и култури“, Бања Лука, 13–14. октобар 2014. године. Организатор: Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет.	1
6	Д. Дојчиновић, реферат: <i>Нови историзам и рецепција средњовјековних текстова</i> . Начни скуп „Наука и савремени универзитет 4“, Ниш, 14–15. новембар 2014. године. Организатор: Универзитет у Нишу, Филозофски факултет.	1

7	Д. Дојчиновић, реферат: <i>Мистика и монархија: Учење Дионисија Ареопагита у списима из времена Немањића</i> . Научни скуп „Наука и слобода“, Пале, 16–18. мај 2014. године. Организатор: Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале.	1
8	Д. Дојчиновић, реферат: <i>У ишчекивању свршетка времена: есхатолошки поглед на свијет у старој српској књижевности</i> . Начни скуп „Наука и савремени универзитет 3“, Ниш, 15–16. новембар 2013. године. Организатор: Универзитет у Нишу, Филозофски факултет.	1
9	Д. Дојчиновић, реферат: <i>Гаврило Тадић и средњовјековна путописна традиција</i> . Научни скуп „Наука и глобализација“, Пале, 17–19. мај 2013. године. Организатор: Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале.	1
10	Д. Дојчиновић, реферат: <i>Породични односи у српској књижевности немањићког доба</i> . Начни скуп „Наука и савремени универзитет 2“, Ниш, 16–17. новембар 2012. године. Организатор: Универзитет у Нишу, Филозофски факултет.	1
11	Д. Дојчиновић, реферат: <i>Мисао о свјетлости од Светог писма до Доментијана</i> . Научни скуп „Наука и традиција“, Пале, 18–19. мај 2012. године. Организатор: Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале.	1
12	Д. Дојчиновић, реферат: <i>Национални идентитет у старој српској црквеној поезији</i> . Начни скуп „Наука и савремени универзитет“, Ниш, 10–11. новембар 2011. године. Организатор: Универзитет у Нишу, Филозофски факултет.	1
Укупно:		12

научни рад објављен у зборницима са рецензијом са научног скупа међународног значаја (8 бодова)

Публикација		бод
1	Д. Дојчиновић, <i>Зашто је Владислав Граматик преписао Житије Светог Ћирила?</i> , <i>Српско језичко и књижевно насљеђе на простору данашње Црне Горе и српски језик данас</i> , Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, Одјељење за српски језик и књижевност – Матица српска – Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Подгорица – Нови Сад – Бања Лука, 2019, 573–581. Најстарији препис Житија Светог Ћирила сачуван је из доста познијег периода у односу на вријеме у којем је Ћирило живио (9. вијек). У питању је препис Владислава Граматика из 1469. године. У истом зборнику преписано је и Похвално слово Ћирилу и Методију. Послије вишевијековне преписивачке незаинтересованости за ове теме, од друге половине 15. вијека, чему је граничник препис Владислава Граматика, повећава се интересовање за живот и дјело Солунске браће. У раду се образлаже могући узрок: унијатска пропаганда Римокатоличке цркве и њен отпор међу православним Словенима.	8
2	Д. Дојчиновић, <i>(Не)линеаризованост и (не)довршеност хипертекста</i> , <i>Interaktion von Internet und Stilistik, Internet und Stil. Interaktion von Internet und Stilistik, Internet und Stil</i> , Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität, Graz, 2016, 35–43. Информационе технологије измијениле су искуство читања и писања. Са развојем интернета, на значају је добио хипертекст, својеврсни хибрид информација увезаних путем линкова. У бројним расправама хипертекст је одређен као превазилажење ограничења класичног текста, нарочито његове довршености и линеарности. Аутор се у раду бави мањкавостима оваквих ставова.	8
Укупно:		16

активно учешће на међународном научном скупу (5 бодова)

Публикација		бод
1	Д. Дојчиновић, реферат: <i>Слово о Светом Атанасију Александријском Григорија Богослова према дечанском препису из 14. вијека</i> . III Међународна научна конференција „Језик и религија. Језик у религији / религија у језику“, Београд, 26–28. септембар 2024. године. Организатори: Институт за српски језик САНУ и Комисија за језик религије при Међународном комитету слависта.	5
Укупно:		5

ИСПУЊЕНОСТ ОБАВЕЗНИХ УСЛОВА ЗА ИЗБОР

Означити да ли кандидат испуњава обавезне услове за избор

ДА

НЕ

Приказ укупног броја бодова кандидата:

ОПИС	УКУПНО
Вредновање наставничких способности	8.7
Научноистраживачки рад	165
Укупно:	173.7

IV ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Уколико се на Конкурс пријавило више кандидата, у Закључном мишљењу обавезно је навести ранг-листу свих кандидата са назнаком броја освојених бодова, на основу које ће бити формулисан приједлог за избор/неизбор.

На конкурс Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци за избор наставника за ужу научну област Српска књижевност и култура с компаратистиком и теоријом књижевности (наставни предмети: Српска средњовјековна књижевност; Књижевност за дјецу; Библијски мотиви у српској књижевности; Историја писма, књиге и библиотека; Књижевне теорије од антике до 20. вијека), објављен 22. јануара 2025. године у дневним новинама „Глас Српске“ и на интернет страници Универзитета у Бањој Луци (<https://www.unibl.org/sr/vesti/2025/01/konkurs-za-izbor-nastavnika-i-saradnika-na-univerzitetu-u-banjoj-luci>), пријавио се један кандидат, др Данијел Дојчиновић.

На основу увида у документацију, комисија је утврдила да је др Данијел Дојчиновић доставио све неопходне документе предвиђене конкурсом и да **испуњава све опште и посебне услове** предвиђене расписаним конкурсом, Законом о високом образовању Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број: 67/20,107/24), Правилником о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске”, број: 69/23, 53/24) и Правилником о поступку за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна и сарадничка звања на Универзитету у Бањој Луци (број: 02/04-3.2592-3-1/23, од 30. 11. 2023. године; 02/04-3.1453-2/24, од 4. 7. 2024. године).

Др Данијел Дојчиновић основне студије србистике завршио је као студент генерације 2011. године, за шта је награђен Златном значком Универзитета у Бањој Луци (просјек оцјена 9,98). И студије другог циклуса завршио је са великим успјехом 2014. године (просјек оцјена 10,00), те је проглашен за најбољег младог истраживача у Републици Српској у конкуренцији студената на мастер студијама. Тема мастер рада била је теоријског карактера, из области средњовјековне књижевности: „Хеленско епидеиктичко говорништво у историјској поетици житија”. Усавршавање у области српске књижевности, са нарочитим акцентом на средњовјековном периоду, наставио је на Универзитету у Београду, гдје је са успјехом окончано докторске студије (просјек оцјена 10,00) и 2024. године одбранио докторску дисертацију „Надгробно слово Василију Великом Григорија Назијанског (Богослова): нови превод према најстаријим српским преписима”. Дипломирао је и на Православном богословском факултету Универзитета у Београду. Стручно се усавршавао у реномираним научним институцијама у Великој Британији (Hellenic Institute, Royal Holloway, University of London), Француској (Centre d'Études Supérieures de Civilisation Médiévale, Université de Poitiers) и Србији (Народна библиотека Србије, Одељење за археографију). Учесник је већег броја домаћих и међународних научних скупова, као и научних пројеката, од којих посебно издвајамо Енциклопедију Републике Српске (Академија наука и умјетности Републике Српске). Добитник је стипендија за изразито успјешне студенте: Фонда „Др Милан Јелић” (први, други и трећи циклус), Фонда „Михаило Пупин” (Чикаго, САД), The British Scholarship Trust и Coimbra Group Scholarship; као и Повеље Филолошког факултета за преводилачки рад (2015). По позиву је учествовао у извођењу наставе у оквиру Љетне школе језика на Универзитету у Поатјеу (Campus européen d'été : langues et traduction – francophonie et itinéraires slaves, 2018).

Др Данијел Дојчиновић од 2012. године – најприје у звању асистента, а потом и вишег асистента – изводи наставу на Универзитету у Бањој Луци (Филолошки факултет, Филозофски факултет, Факултет политичких наука), због чега није било потребно да одржи приступно предавање. Вредновање наставничких способности извршено је према спроведеном анкетирању, а у обзир су узете само оне анкете које се сматрају релевантним према члану 13 Правилника о анкетирању студената о квалитету наставног процеса, сходно чл. 24, ст. 1 Правилника о поступку за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна и сарадничка звања на Универзитету у Бањој Луци. Напомињемо да је кандидат завршио и обуку професионалног усавршавања за унапређење наставног процеса на Универзитету у Бањој Луци (Филозофски факултет, 2023–2024).

На основу достављених доказа о образовању, наставном и научноистраживачком раду кандидата, комисија је констатовала да др Данијел Дојчиновић испуњава услове за избор у звање доцента у складу са одредбама члана 81 Закона о високом образовању Републике Српске („Службени гласник Републике Српске”, број: 67/20,107/24):

1. кандидат има научно звање доктора наука у одговарајућој научној области;
2. кандидат има 28 научних радова из области за коју се бира, објављених у часописима и зборницима са рецензијом (од којих су пет у часописима индексираним у бази ERIH+, а један у часопису категорије I у оквиру верификоване листе славистичких часописа Међународног славистичког комитета);
3. има доказане наставничке способности (укупна просјечна оцјена на студентским анкетама износи 4,35).

Комисија наглашава да значајан број радова објављених у часописима треће категорије, лексикографских одредница, превода, приређених књига, поглавља у уџбеницима, приказа, уџбеника за ниже нивое образовања и сл. није могао бити вреднован у овом извјештају због ограничења која поставља поступак избора у звање доцента, за шта се не траже додатни критеријуми. Али се из приложеног материјала такође недвосмислено потврђује усмјереност кандидата ка изучавању области за коју је конкурс расписан.

За научноистраживачки рад кандидат је добио 165 бодова, а на вредновању наставничких способности 8,7 бодова, што укупно чини **173,7** бода.

Узимајући у обзир све наведено, комисија са задовољством предлаже Научно-наставном вијећу Филолошког факултета и Сенату Универзитета у Бањој Луци да **др Данијела Дојчиновића изабере у звање доцента за ужу научну област Српска књижевност и култура с компаратистиком и теоријом књижевности**, на наставним предметима: Српска средњовјековна књижевност; Књижевност за дјецу; Библијски мотиви у српској књижевности; Историја писма, књиге и библиотека; Књижевне теорије од антике до 20. вијека.

Потпис чланова комисије

1 Др Славица Васиљевић Илић, редовни професор на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област: Српска књижевност и култура с компаратистиком и теоријом књижевности, предсједник, с. р.

2 Др Јеленка Пандуревић, редовни професор на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област: Српска књижевност и култура с компаратистиком и теоријом књижевности, члан, с. р.

3 Др Зорица Витић, редовни професор на Филолошком факултету Универзитета у Београду, ужа научна област: Српска књижевност, члан, с. р.

У Бањој Луци, 19. 2. 2025. године

V ИЗДВОЈЕНО ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Образложење члан(ов)а Комисије о разлозима издвајања закључног мишљења.

Потпис чланова комисије

1 _____

У Бањој Луци, __. __. ____ година

Извјештај комисије сачињава се у складу са:

1. Законом о високом образовању („Службени гласник Републике Српске”, број: 67/20)
2. Правилником о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске”, број: 69/23)
3. Правилником о измјенама и допунама Правилника о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставна и сарадничка звања („Службени гласник Републике Српске”, број: 53/24)
4. Правилником о поступку за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна и сарадничка звања на Универзитету у Бањој Луци, број: 02/04-3.2592-3-1/23 од 30.11.2023. године.
5. Правилником о измјенама и допунама Правилника о поступку за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна и сарадничка звања на Универзитету у Бањој Луци, број: 02/04-3.1453-2/24 од 04.07.2024. године.